

Klasa: 383-01/10-01/03

Urbroj: 5030116-10-1

Zagreb, 19. studenoga 2010.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o općoj sigurnosti proizvoda, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 84. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 56/90, 135/97, 8/98 – pročišćeni tekst, 113/2000, 124/2000 – pročišćeni tekst, 28/2001, 41/2001 – pročišćeni tekst, 55/2001 – ispravak, 76/2010 i 85/2010 – pročišćeni tekst) i članaka 129., 159. i 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 71/2000, 129/2000, 117/2001, 6/2002 – pročišćeni tekst, 41/2002, 91/2003, 58/2004, 69/2007, 39/2008 i 86/2008), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o općoj sigurnosti proizvoda, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila mr. sc. Đuru Popijača, ministra gospodarstva, rada i poduzetništva, Krešimira Rožmana, Roberta Markta, Ruđera Friganovića, Ivana Bubića, Natašu Vujec i Tihanu Kraljić, državne tajnike u Ministarstvu gospodarstva, rada i poduzetništva, te Ingu Žic, ravnateljicu u Ministarstvu gospodarstva, rada i poduzetništva.

PREDSJEDNICA

Jadranka Kosor, dipl. iur.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O OPĆOJ SIGURNOSTI PROIZVODA,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, studeni 2010.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OPĆOJ SIGURNOSTI PROIZVODA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama zakona o općoj sigurnosti proizvoda sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 56/90, 135/97, 8/98 – pročišćeni tekst, 113/2000, 124/2000 – pročišćeni tekst, 28/2001, 41/2001 – pročišćeni tekst, 55/2001 – ispravak, 76/2010 i 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM I POSLJEDICE KOJE ĆE PROISTEĆI NJEGOVIM DONOŠENJEM

Ocjena stanja

Sigurnost proizvoda pitanje je od iznimne važnosti kako u državama članicama Europske unije, tako i u Republici Hrvatskoj. Politika zaštite potrošača kao krajnjih korisnika proizvoda bitna je za uspostavu i funkcioniranje zajedničkog tržišta.

Mjere vezane uz sigurnost proizvoda, u poglavlju 28. Zaštita potrošača i zdravlja pravne stečevina Europske unije odnose se na Direktivu o općoj sigurnosti proizvoda (2001/95/EZ), dvije direktive o odgovornosti za neispravan proizvod (85/374/EEZ i 1999/34/EZ), te Direktivu (87/357/EEZ) koja se odnosi na proizvode koji, zbog toga što nisu onakvi kakvima se prikazuju, ugrožavaju zdravlje ili sigurnost potrošača (opasne imitacije).

Direktive koje se odnose na odgovornost za neispravan proizvod (85/374/EEZ i 1999/34/EZ) implementirane su u hrvatsko zakonodavstvo Zakonom o obveznim odnosima (»Narodne novine« broj 35/05,41/08).

Direktiva o općoj sigurnosti proizvoda (2001/95/EZ) je većim dijelom prenesena u hrvatsko zakonodavstvo Zakonom o općoj sigurnosti proizvoda koji je donesen u listopadu 2003. godine.

Zakonom o općoj sigurnosti proizvoda iz ožujka 2009. godine, nacionalno zakonodavstvo Republike Hrvatske je usklađeno s pravnom stečevinom Europske unije iz ovog područja.

Međutim, nerijetko se na tržištu Europske unije pojavljuju proizvodi koji zbog određenih sastojaka, odnosno načina proizvodnje nisu sigurni za potrošače, a za koje ne postoji poseban propis kojim je uređena njihova sigurnost, primjerice različite vrste upaljača koji asociraju na dječju igračku, a slijedom čega je moguće da će dijete posegnuti za istim, te se eventualno ozlijediti. Također neki proizvodi sadrže u sebi određene kemijske spojeve, primjerice dimetil fumarate a koji mogu izazvati ozbiljne zdravstvene poteškoće, primjerice teške alergijske reakcije.

Da bi se potrošači na unutarnjem tržištu zaštitili od takvih novonastalih situacija a koje nisu uređene posebnih propisima, a za koje je potrebno hitno djelovanje, Europska komisija donosi Odluke kojima se zabranjuje, odnosno ograničava stavljanje na tržište i izvoz određenog proizvoda ili serije proizvoda koji predstavljaju ozbiljnu opasnost.

Kako bi hrvatski potrošači također bili zaštićeni na tržištu od ovakvih pojava, ovim Zakonom omogućit će se da se odluke donesene od strane Europske komisije primjenjuju u Republici Hrvatskoj i prije punopravnog članstva.

Isto tako na tržištu, odnosno u uporabi pojavljuju se proizvodi, posebice oni koji se koriste u okviru pružanja usluga, a čija sigurnost nije uređena posebnim propisima, niti za iste postoje relevantne norme.

Radi zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača u takvim je situacijama, potrebno urediti uvjete i postupke za sigurnu uporabu tih proizvoda ili grupe proizvoda kao i za nadzor nad istima koji su već u uporabi.

Iako Zakon o općoj sigurnosti proizvoda potiče dragovoljno postupanje proizvođača i distributera, praksa je pokazala da je u nekim slučajevima, a radi pojačane odgovornosti za stavljanje nesigurnih proizvoda na tržište, potrebno, osim za pravnu osobu, propisati sankciju i za odgovornu osobu u pravnoj osobi.

Daljnji razlog donošenja predloženoga Zakona je poboljšanje onih odredaba važećeg Zakona o općoj sigurnosti proizvoda na koje je ukazala praksa tijekom njegove primjene, ali i jezična dorada pojedinih odredaba.

Pitanja koja se uređuju ovim Zakonom

- Pojmovi koji se upotrebljavaju u Zakonu
- Opći sigurnosni zahtjevi i kriteriji ocjenjivanja sukladnosti proizvoda
- Prekršajne odredbe
- Prijelazne i završne odredbe

Posljedice koje će proisteći donošenjem ovog Zakona

Predloženim će se Zakonom postići potpuna usklađenost Zakona o općoj sigurnosti proizvoda s pravnom stečevinom Europske unije iz ovog područja i stvoriti uvjeti za učinkovitijom provedbom u situacijama kada se na tržištu pojave nesigurni proizvodi.

Kako bi se osigurala visoke razina zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača, omogućit će se da se odluke donesene od strane Europske komisije a koje se odnose na opasan proizvod primjenjuju i u Republici Hrvatskoj i to na način da će u roku od 20 dana od dana objave odluke Europske komisije u službenom glasilu Europskih zajednica čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove opće sigurnosti proizvoda

naredbom propisati način postupanja proizvođača odnosno distributera, a vezano uz opasan proizvod.

Također, čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležan za poslove opće sigurnosti proizvoda imat će ovlast donositi provedbene propise kojima će se urediti uvjeti, postupci, te načini sigurne uporabe, odnosno održavanja proizvoda ili grupe proizvoda, posebice onih u okviru pružanja usluga, a čija sigurnost nije uređena posebnim propisima, niti za takve proizvode postoje relevantne norme.

Na taj način osigurat će se njihova sigurna uporaba, a u cilju visoke razine zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača, poglavito osjetljivih kategorija kao što su primjerice djeca.

U cilju poticanja dragovoljnih mjera nadležni inspektor neće podnositi optužni prijedlog niti donositi prekršajni nalog, ukoliko proizvođači ili distributeri dragovoljno poduzmu mjere kojima se ispunjavaju sigurnosni zahtjevi ili ako kroz poziv na suradnju od strane nadležnog tijela izvrše sve naložene obveze u roku od 10 radnih dana od dana poziva na suradnju.

Isto tako, ukoliko nakon isteka navedenog roka proizvođači, odnosno distributeri ne izvrše sve naložene obveze, nadležni će inspektor podnijeti optužni prijedlog, odnosno donijeti prekršajni nalog protiv navedene osobe, a prilikom određivanja novčane kazne bit će, osim pravne osobe, sankcionirana i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Time se želi pojačati odgovornost za stavljanje nesigurnih proizvoda na tržište, a u cilju još učinkovitije provedbe politike sigurnosti proizvoda u Republici Hrvatskoj.

Na ovaj će način Republika Hrvatska moći pravovremeno djelovati i u potpunosti zaštititi svoje tržište i svoje potrošače od nesigurnih i opasnih proizvoda.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovog Zakona nije potrebno osigurati financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. RAZLOZI DONOŠENJA ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Odredbama članaka 161. Poslovnika Hrvatskog Sabora (Narodne novine, br. 71/2000, 129/2000, 117/2001, 6/2002 – pročišćeni tekst, 41/2002, 91/2003, 58/2004, 69/2007, 39/2008 i 86/2008) propisano je da se po hitnom postupku donose zakoni koji se usklađuju s propisima Europske unije ako to zatraži predlagatelj. Imajući u vidu da ovaj Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama zakona o općoj sigurnosti proizvoda predstavlja dodatno usklađivanje zakonodavstva Republike Hrvatske s zakonodavstvom Europske unije, predlaže se njegovo donošenje po hitnom postupku.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OPĆOJ SIGURNOSTI PROIZVODA

Članak 1.

U Zakonu o općoj sigurnosti proizvoda (Narodne novine, broj 30/2009) u članku 4. točki 3. riječi: "stavka 1." brišu se.

Točka 10. mijenja se i glasi:

„10. Usklađena europska norma je europska norma koja je usvojena na temelju mandata Europske komisije, čiji se referentni podaci objavljuju u službenom glasilu Europske unije.“.

Članak 2.

U članku 5. stavku 3. riječi: „ako nema odgovarajućih tehničkih propisa,“ brišu se, a iza riječi: „prihvaćene“ dodaje se riječ: "usklađene“.

Članak 3.

Iza članka 6. dodaje se članak 6.a koji glasi:

„Članak 6.a

Ukoliko ne postoje posebna pravila Europske unije kojima se uređuje sigurnost pojedinih proizvoda, niti relevante europske norme, čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležan za poslove opće sigurnosti proizvoda u skladu sa svojim nadležnostima i djelokrugom rada, a radi zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača, te u skladu s Ugovorom o funkcioniranju Europske unije, iznimno može propisati uvjete i postupke za sigurnu uporabu proizvoda ili grupe proizvoda kao i za nadzor nad proizvodima koji su već u uporabi.“ .

Članak 4.

U članku 14. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.“.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 5.

Iza članka 14. dodaje se članak 14.a koji glasi:

„Članak 14.a

Nadležni inspektor neće podnositi optužni prijedlog niti donositi prekršajni nalog za prekršaje iz članka 14. stavka 1. ovoga Zakona, ako proizvođači ili distributeri dragovoljno poduzmu mjere kojima se ispunjavaju sigurnosni zahtjevi ili ako kroz poziv na suradnju od strane nadležnog tijela iz članka 11. stavka 1. ovoga Zakona ispune sve naložene obveze u roku iz članka 7. stavka 10. ovoga Zakona.“.

Članak 6.

U članku 21. riječi:” članka 6. stavka 2. i 3. ” brišu se.

ZAVRŠNE ODREDBE**Članak 7.**

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama, osim odredbe članka 3. u dijelu koji se odnosi na Ugovor o funkcioniranju Europske unije koja stupa na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Ovim člankom je u članku 4. točki 3. važećeg Zakona izvršena nomotehnička dorada ove odredbe, a u točki 10. istog članka važećeg Zakona pojam europske norme zamjenjuje se pojmom usklađene europske norme, a zbog usklađivanja s odredbama članka 5. stavka 3. važećeg Zakona.

Uz članak 2.

Ovim člankom se u članku 5. stavku 3. važećeg Zakona otklanja tehnička neusklađenost, a radi jasnijeg i preciznijeg određivanja općih sigurnosnih zahtjeva. Naime, potrebno je naglasiti da se pretpostavlja da je proizvod siguran kada je sukladan hrvatskim normama kojima su prihvaćene usklađene europske norme, čiji je popis objavljen u Narodnim novinama.

Uz članak 3.

Ovim člankom se dodaje novi članak kojim se daje ovlast čelniku središnjeg tijela državne uprave nadležnom za poslove opće sigurnosti proizvoda da donosi, provedbene propise kojima će se urediti uvjeti, postupci, te načini sigurne uporabe, odnosno održavanja proizvoda ili grupe proizvoda, posebice onih u okviru pružanja usluga, a čija sigurnost nije uređena posebnim propisima, niti za takve proizvode postoje relevantne norme.

Na taj način osigurava se njihova sigurna uporaba, a u cilju visoke razine zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača, poglavito osjetljivih kategorija kao što su primjerice djeca.

Uz članak 4.

Ovim člankom propisuje se novčana kazna za odgovornu osobu u pravnoj osobi radi pojačane odgovornosti za stavljanje nesigurnih proizvoda na tržište.

Uz članak 5.

Odredbama članka 7. stavka 10. važećeg Zakona propisano je da ako proizvođač, odnosno distributer u roku koji ne smije biti duži od 10 radnih dana od poziva na suradnju ne ispuni sve potrebno za ispunjenje svojih obveza, Državni inspektorat kao tijelo nadležno za nadzor nad provedbom predmetnog Zakona odmah će poduzeti potrebne mjere iz članka 11. važećeg Zakona.

Nadalje, temeljem članka 7. stavka 6. važećeg Zakona propisano je da kad proizvođači i distributeri znaju ili su dužni znati da proizvod koji su stavili na tržište predstavlja rizik za potrošača te da nije sukladan s općim sigurnosnim zahtjevima, o istom će izvijestiti Državni inspektorat, navodeći pri tome što su poduzeli kako bi se spriječio rizik za potrošača.

Proizlazi da nadležno inspekcijsko tijelo ima ovlast (kada to procjeni) pozvati na suradnju proizvođača ili distributera da ispuni svoje obveze koje su mu propisane važećim Zakonom, kao i to da su proizvođači i distributeri dužni obavijestiti inspekcijsko tijelo kada proizvod koji su stavili na tržište predstavlja rizik za potrošača odnosno kada proizvod ne zadovoljava sigurnosne zahtjeve.

Da bi se u potpunosti osiguralo funkcioniranje navedenih zahtjeva, predlagatelj je mišljenja da nije svrsishodno sankcionirati proizvođača i distributera u slučajevima kada dragovoljno poduzmu određene mjere, bilo da su naložene od strane inspekcijskih tijela kroz poziv na suradnju ili na vlastitu inicijativu.

Dakle, u situacijama kada proizvođači odnosno distributeri dragovoljno postupaju, odnosno izvješćuju inspekcijsko tijelo o opasnom proizvodu ili ako provode popravne radnje naložene od strane inspekcijskog tijela, njihovo prekršajno kažnjavanje ne bi imalo svrhu niti bi bilo pravedno.

Slijedom toga, navedenim izmjenama omogućilo bi se da proizvođači i distributeri slobodnije i bez bojazni od sankcioniranja dragovoljno postupaju, te tako doprinose višoj razini sigurnosti proizvoda već stavljenih na tržište.

S druge strane, inspekcijska tijela provodit će sankcioniranje svih onih subjekata koji stavljaju na tržište proizvode koji predstavljaju ozbiljan rizik, a da pri tome nisu dragovoljno poduzeli mjere u pogledu predmetnih proizvoda.

Uz članak 6.

Člankom 6. stavkom 2. i 3. važećeg Zakona uređeno je postupanje u situacijama kada se objavljuje odluka Europske komisije vezano uz proizvode koji predstavljaju opasnost i to na način da čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove opće sigurnosti proizvoda naredbom propiše način postupanja proizvođača odnosno distributera u slučajevima kada se na tržištu pojave opasni proizvodi.

U cilju osiguranja visoke razina zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača, nužno je aktivirati predmetne odredbe važećeg Zakona, a kako bi proizvođači odnosno distributeri mogli poduzeti potrebne radnje radi uklanjanja opasnih proizvoda s tržišta.

Također, Državnom inspektoratu kao tijelu ovlaštenom za provedbu nadzora nad odredbama predmetnog Zakona potrebno je omogućiti poduzimanje svih potrebnih mjera, a vezano uz nadzor provedbe naredbe kojom će biti propisano postupanje proizvođača i distributera u slučajevima kada se na tržištu pojave opasni proizvodi.

Uz članak 7.

Ovim člankom propisano je stupanje na snagu ovoga Zakona i to u roku od 8 dana od dana njegove objave u Narodnim novinama.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU**Zakon o općoj sigurnosti proizvoda („Narodne novine“ broj 30/09)**

Članak 4.

Pojmovi koji se upotrebljavaju u smislu odredaba ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. »*Proizvod*« označava bilo koji proizvod, uključujući i proizvod u okviru pružanja usluga, koji je namijenjen potrošačima ili koji bi u razumno predvidljivim uvjetima potrošači mogli upotrijebiti, čak i ako im nije namijenjen, te koji je isporučen ili dostupan, uz plaćanje ili besplatno, u okviru neke trgovačke djelatnosti, bez obzira na to je li nov, rabljen ili prerađen.

2. »*Sigurni proizvod*« označava bilo koji proizvod koji u normalnim ili razumno predvidljivim uvjetima uporabe, uključujući trajanje i po potrebi stavljanje u uporabu, zahtjeve za ugradbu i održavanje, ne predstavlja nikakav rizik ili samo najmanji rizik spojiv s uporabom proizvoda te koji se smatra prihvatljivim i sukladnim s visokom razinom zaštite sigurnosti i zdravlja ljudi, posebno uzimajući u obzir sljedeće elemente:

– karakteristike proizvoda, osobito njegov sastav, pakiranje, upute za sklapanje te po potrebi ugradbu i održavanje,

– utjecaj nekog proizvoda na druge proizvode u slučaju kad se razumno može predvidjeti da će se on upotrebljavati s drugim proizvodima,

– predstavljanje proizvoda, njegovo označavanje, upozorenja i upute za njegovu uporabu i uklanjanje i sve druge oznake ili obavijesti koje se odnose na taj proizvod,

– kategorije potrošača koji su izloženi riziku kad upotrebljavaju određeni proizvod, osobito djeca i starije osobe.

Mogućnost postizanja više razine sigurnosti ili dostupnost drugih proizvoda koji predstavljaju manji rizik ne čini dovoljan razlog da se neki proizvod smatra opasnim.

3. »*Opasan proizvod*« je svaki proizvod koji nije sukladan s definicijom iz točke 2. stavka 1. ovoga članka.

4. »*Ozbiljan rizik*« označava svaki rizik koji zahtijeva brzo djelovanje nadležnog tijela, uključujući i rizik čije posljedice nisu trenutačne.

5. »*Proizvođačem*« se smatra:

- proizvođač proizvoda čije je sjedište u Republici Hrvatskoj i svaka druga pravna ili fizička osoba koja se predstavlja kao proizvođač stavljanjem na proizvod svojega imena, svojega zaštitnog znaka ili kojega drugoga razlikovnog znaka, ili onaj koji prerađuje proizvod,
- ovlaštenu zastupnik ili predstavnik proizvođača kad proizvođač nema sjedište u Republici Hrvatskoj ili uvoznik proizvoda kad proizvođač nema predstavnika ili ovlaštenog zastupnika kojem je sjedište u Republici Hrvatskoj,
- svaka druga pravna ili fizička osoba u opskrbnom lancu, u mjeri u kojoj njezine djelatnosti mogu utjecati na sigurnosne karakteristike proizvoda,
- proizvođač proizvoda čije je sjedište u državi članici Europske unije i svaka druga pravna ili fizička osoba koja se predstavlja kao proizvođač stavljanjem na proizvod svojega imena, svojega zaštitnog znaka ili kojega drugoga razlikovnog znaka, ili onaj koji prerađuje proizvod,
- ovlaštenu zastupnik ili predstavnik proizvođača kad proizvođač nema sjedište u nekoj državi članici Europske unije ili uvoznik proizvoda kad proizvođač nema predstavnika ili ovlaštenog zastupnika kojemu je sjedište u nekoj državi članici Europske unije.

6. »*Distributer*« označava svaku pravnu ili fizičku osobu koja sudjeluje u opskrbnom lancu čija djelatnost ne utječe na sigurnosne karakteristike proizvoda.

7. »*Povrat proizvoda od potrošača*« označava svaku trajnu ili privremenu mjeru usmjerenu na vraćanje opasnoga proizvoda koji je proizvođač ili distributer već isporučio potrošaču ili ga učinio dostupnim potrošaču.

8. »*Povlačenje proizvoda*« označava svaku mjeru kojoj je cilj spriječiti distribuciju, izlaganje ili nuđenje opasnog proizvoda,

9. »*Opasna imitacija*« je proizvod zavaravajućeg izgleda, koji nije hrana, a ima oblik, miris, boju, vanjski izgled, ambalažu, oznake, obujam ili veličinu koji potrošača, posebice djecu, dovodi u zabunu da ga zamijeni za hranu i zbog toga ga stavlja u usta ili proguta, što može predstavljati opasnost i uzrokovati, primjerice gušenje, trovanje te perforiranje ili opstrukciju probavnog trakta.

10. »*Europska norma*« je norma dostupna javnosti koju je prihvatila koja europska normirna organizacija.

11. »*Hrvatska norma*« je norma dostupna javnosti koju je prihvatilo hrvatsko nacionalno normirno tijelo.

Članak 5.

(1) Proizvođač je obvezan stavljati na tržište samo sigurne proizvode.

(2) U smislu stavka 1. ovoga članka proizvod se smatra sigurnim kada je, ako ne postoje posebna pravila Europske zajednice o sigurnosti tog proizvoda, sukladan posebnim propisima koji su u skladu s Ugovorom o Europskoj zajednici, a posebno njegovim člancima 28. i 30. i koji utvrđuju zdravstvene i sigurnosne zahtjeve koje proizvod mora zadovoljavati da bi bio stavljen na tržište.

(3) U smislu stavka 1. ovoga članka, ako nema odgovarajućih tehničkih propisa, pretpostavlja se da je proizvod siguran s obzirom na rizike i kategorije rizika obuhvaćene odgovarajućim hrvatskim normama kad je sukladan hrvatskim normama kojima su prihvaćene europske norme, čiji je popis objavljen u »Narodnim novinama«.

(4) Ako nema pravila, odnosno normi iz stavka 2. i 3. ovoga članka, sukladnost proizvoda s općim sigurnosnim zahtjevima ocjenjuje se na osnovi sljedećih elemenata, kada oni postoje:

1. hrvatske norme kojima su prihvaćene odgovarajuće europske norme različite od onih navedenih u stavku 3. ovoga članka,

2. ostale hrvatske norme,

3. preporuke Europske komisije koje daju upute za ocjenu sigurnosti proizvoda,

4. pravila dobre prakse u području sigurnosti proizvoda koja su na snazi u dotičnom sektoru,

5. trenutačna razina znanosti i tehnike,

6. razina sigurnosti koju potrošači objektivno očekuju.

(5) Zabranjeno je proizvoditi, uvoziti, izvoziti, oglašavati ili stavljati na tržište proizvode iz članka 4. točke 3. i točke 9. ovoga Zakona.

(6) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove opće sigurnosti proizvoda u suradnji s hrvatskim nacionalnim normirnim tijelom objavit će, i po potrebi ažurirati, u »Narodnim novinama«, popis oznaka hrvatskih normi iz stavka 3. ovoga članka.

Članak 14.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 250.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

– u suprotnosti sa člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona stavi na tržište proizvode koji nisu sigurni,

– u suprotnosti sa člankom 5. stavkom 5. ovoga Zakona proizvodi, uvozi, izvozi, oglašava i stavi na tržište opasan proizvod, odnosno opasnu imitaciju,

– u suprotnosti sa člankom 7. ovoga Zakona ne obavijesti na odgovarajući način potrošače i druge korisnike, ne poduzme odgovarajuće mjere kako bi oni izbjegli opasnost, ne čuva dokumente potrebne za praćenje podrijetla proizvoda i ne surađuje s nadležnim tijelom iz članka 11. ovoga Zakona,

– u suprotnosti sa člankom 11. ovoga Zakona ne postupi u skladu s izvršnim rješenjima nadležnog tijela.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba – obrtnik novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna.

Članak 21.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim odredbi članka 4. točke 5. podstavka 4. i 5., članka 5. stavka 4. točke 3., članka 6. stavka 2. i 3. i članka 8. stavka 5. koje stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

IZJAVA O USKLAĐENOSTI (NACRTA) PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE I PRAVNIM AKTIMA VIJEĆA EUROPE

1. Tijelo državne uprave–stručni nositelj izrade (nacrt) prijedloga propisa
Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva – Uprava za rad i tržište rada

2. Naziv (nacrt) prijedloga propisa

Prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama zakona o općoj sigurnosti proizvoda s konačnim prijedlogom zakona

3. Usklađenost (nacrt) prijedloga propisa s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica i Republike Hrvatske

a) odredba Sporazuma koja se odnosi na normativni sadržaj (nacrt) prijedloga propisa

Glava VI., Usklađivanje prava, provedba prava i pravila tržišnoga natjecanja, čl. 69. i čl. 74. Zaštita potrošača

b) prijelazni rok za usklađivanje zakonodavstva prema odredbama Sporazuma
Najkasnije 6 godina od stupanja na snagu Sporazuma.

c) u kojoj se mjeri (nacrtom) prijedloga propisa ispunjavanju obveze koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma

U potpunosti se ispunjavaju obveze o postupnom usklađivanju zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije.

d) razlozi za djelomično ispunjavanje odnosno neispunjavanje obveza koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma

-

e) veza s Nacionalnim programom Republike Hrvatske za pridruživanje Europskoj uniji

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

4. Usklađenost (nacrt) prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe

a) odredbe primarnih izvora prava EU

Ugovor o funkcioniranju Europske unije, Glava XV – Zaštita potrošača

b) odredbe sekundarnih izvora prava EU

Direktiva 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda

Directive 2001/95/EC of the European Parliament and of the Council of 3 December 2001 on general product safety(OJ L 11, 15.1.2002)

c) ostali izvori prava EU

-

d) pravni akti Vijeća Europe

-

e) razlozi za djelomičnu usklađenost odnosno neusklađenost

-

f) rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti (nacrt) prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe

-

5. Jesu li gore navedeni izvori prava EU, odnosno pravni akti Vijeća Europe, prevedeni na hrvatski jezik?

Da.

6. Je li (nacrt) prijedloga propisa preveden na neki službeni jezik EU?

Da (engleski)

7. Sudjelovanje konzultanata u izradi (nacrt) prijedloga propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti

U Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama zakona o općoj sigurnosti proizvoda implementirane su i zaprimljene primjedbe od strane Europske Komisije.

8. Prijedlog za izradu pročišćenog teksta propisa

Potpis koordinatora za Europsku uniju tijela državne uprave stručnog nositelja, datum i pečat

Državni tajnik

Ruđer Frigačević

23. rujna 2010.

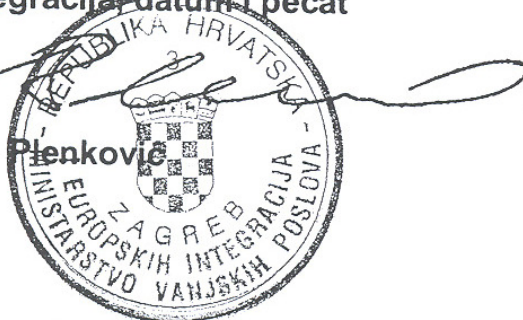

Potpis državnog tajnika za europske integracije Ministarstva vanjskih poslova i europskih integracija, datum i pečat

Državni tajnik

mr. sc. Andrej Plenković

23. rujna 2010.

**USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EU / PRAVNOG AKTA VIJEĆA EUROPE S PRIJEDLOM
ZAKONA O OPĆOJ SIGURNOSTI PROIZVODA**

1. Naziv propisa EU / pravnog akta VE te predmet i cilj njegova uređivanja

Direktiva 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda
Predmet Direktive je stvoriti sigurnosne uvjete proizvoda koji nisu pokriveni posebnim sektorskim propisima Europske unije.

2. Naziv (nacrt) prijedloga propisa te predmet i cilj njegova uređivanja

Nacrt Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama zakona o općoj sigurnosti proizvoda
Predmet uređivanja predmetnog Zakona je opća sigurnost proizvoda koji se stavljaju na tržište, a cilj istog je potpuno usklađivanje njegovih odredbi sa pravnim aktima Vijeća Europe i pravnom stečevinom Europske Unije.

3. Usklađenost s primarnim izvorom prava EU

a)	b)	c)	d)	e)
Odredbe i zahtjevi propisa	Odredbe (nacrt) prijedloga propisa	Usklađenost odredbe	Razlozi za	Predviđeni datum

EU (članak, stavak, točka) / pravnog akta VE	(glava, odjeljak, članak, stavak, točka itd.)	(nacrt) prijedloga propisa s odredbom propisa EU / pravnog akta VE (usklađeno, djelomično usklađeno, neusklađeno)	djelomičnu usklađenost ili neusklađenost	za postizanje potpune usklađenosti
Direktiva 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda				
<p>Članak 1.</p> <p>1. Ovom se Direktivom osigurava sigurnost proizvoda koji se stavljaju na tržište.</p>				
<p>2. Ova se Direktiva primjenjuje na sve proizvode utvrđene člankom 2. stavkom (a). Sve njene odredbe se primjenjuju ukoliko ne postoje posebne odredbe s istim ciljem u pravilima prava Zajednice o sigurnost tih proizvoda. Kada proizvodi podliježu posebnim sigurnosnim zahtjevima zakonodavstva Zajednice, ova se Direktiva primjenjuje samo</p>				

<p>na aspekte i rizike ili kategorije rizika koji nisu predviđeni tim zahtjevima. To znači da:</p> <p>(a) se članak 2. stavak (b) i (c) i članak 3. i 4. ne primjenjuju na te proizvode kada se odnose na rizike ili kategorije rizika koji su predviđeni posebnim zakonodavstvom;</p> <p>(b) se članci 5. do 18. primjenjuju ako ne postoje posebne odredbe o aspektima koji su predviđeni u navedenim člancima s istim ciljem.</p>				
<p>Članak 2.</p> <p>U smislu ove Direktive:</p> <p>(a) «proizvod» označuje bilo koji proizvod – uključujući i proizvod u okviru pružanja usluge – koji je namijenjen potrošačima ili koji bi u razumno predvidljivim uvjetima potrošači mogli upotrebljavati, čak i ako im nije namijenjen, te koji je isporučen ili dostupan, uz plaćanje ili besplatno, u</p>				

<p>okviru trgovačke djelatnosti, bez obzira na to da li je nov, rabljen ili doraden.</p> <p>Ova se definicija ne primjenjuje na rabljene proizvode koji se isporučuju kao antikviteti ili na proizvode koji se moraju popraviti ili obnoviti prije uporabe, pod uvjetom da dobavljač o tome jasno obavijesti osobu kojoj isporučuje proizvod;</p> <p>(b) «siguran proizvod» označuje bilo koji proizvod koji u normalnim ili razumno predvidljivim uvjetima uporabe, uključujući trajanje i po potrebi, stavljanje u uporabu, zahtjeve za ugradbu i održavanje, ne predstavlja nikakav rizik ili najmanji rizik spojiv s uporabom proizvoda, koji se smatra prihvatljivim i sukladnim s visokom razinom zaštite sigurnosti i zdravlja ljudi, posebno uzimajući u obzir sljedeće elemente:</p> <p>(i) značajke proizvoda, uključujući njegov sastav, pakiranje, upute za sklapanje te po potrebi ugradbu i održavanje;</p>				
---	--	--	--	--

<p>(ii) učinak na druge proizvode, kada je razumno predvidljivo da će se upotrebljavati s drugim proizvodima;</p> <p>(iii) predstavljanje proizvoda, označivanje, sva upozorenja i upute za njegovu uporabu i uklanjanje i sve druge oznake ili obavijesti o proizvodu;</p> <p>(iv) kategorije potrošača izloženih riziku prilikom uporabe proizvoda, posebno djecu i starije osobe.</p> <p>Mogućnost nabavke ili dostupnost drugih proizvoda viših razina sigurnosti koji predstavljaju manji stupanj rizika nije dostatan razlog da se proizvod smatra «opasnim»;</p> <p>(c) «opasan proizvod» označuje svaki proizvod koji nije sukladan s definicijom «sigurnog proizvoda» iz stavka (b);</p> <p>(d) «ozbiljan rizik» označuje svaki ozbiljan rizik, uključujući onaj čiji učinci nisu trenutačni, koji zahtjeva brzu intervenciju javnih tijela;</p> <p>(e) «proizvođač» označuje:</p>				
---	--	--	--	--

<p>(i) proizvođača proizvoda, kada ima poslovni nastan u Zajednici, svaku drugu osobu koja se predstavlja kao proizvođač stavljajući na proizvod svoje ime, zaštitni znak ili drugo razlikovno obilježje, ili osobu koja proizvod dorađuje;</p> <p>(ii) predstavnika proizvođača, kad proizvođač nema poslovni nastan u Zajednici, ili ako predstavnik nema poslovni nastan u Zajednici, uvoznika proizvoda;</p> <p>(iii) druge stručne osobe u opskrbnom lancu u mjeri u kojoj njihove djelatnosti mogu utjecati na sigurnosne značajke proizvoda;</p> <p>(f) «distributer» označuje svaku stručnu osobu u opskrbnom lancu čija djelatnost ne utječe na sigurnosne značajke proizvoda;</p> <p>(g) «povrat proizvoda od potrošača» označava svaku mjeru usmjerenu na vraćanje opasnog proizvoda kojeg je proizvođač ili distributer već isporučio potrošaču ili ga</p>				
--	--	--	--	--

<p>učinio dostupnim potrošaču; (h) «povlačenje» označuje svaku mjeru usmjerenu na sprječavanje distribucije, izlaganja i ponude proizvoda opasnog za potrošače.</p>				
<p>Članak 3.</p> <p>1. Proizvođač je obvezan na tržište stavljati samo sigurne proizvode.</p> <p>2. Proizvod se smatra sigurnim, glede aspekata predviđenih relevantnim nacionalnim zakonodavstvom, kada je, ako ne postoje posebne odredbe Zajednice o sigurnosti tog proizvoda, sukladan s posebnim pravilima nacionalnog prava države članice na čijem teritoriju se prodaje, a takva pravila su izrađena sukladno Ugovoru, a posebno njegovim člancima 28. i 30., i utvrđuju zdravstvene i sigurnosne zahtjeve koje proizvod mora zadovoljavati kako bi se prodavao.</p> <p>Pretpostavlja se da je proizvod siguran, glede rizika i</p>	<p>Članak 2.</p>			

<p>kategorija rizika obuhvaćenih relevantnim nacionalnim standardima, kada je sukladan s neobveznim nacionalnim standardima kojima su preuzeti europski standardi, na što je Komisija objavila uputu u Službenom listu Europskih zajednica sukladno članku 4. Države članice objavljuju uputu na te nacionalne standarde.</p> <p>3. U okolnostima različitim od onih navedenih u stavku 2., sukladnost proizvoda s općim sigurnosnim zahtjevom se ocjenjuje uzimajući u obzir sljedeće elemente, osobito, ako postoje:</p> <p>(a) neobvezne nacionalne standarde kojima se preuzimaju relevantni europski standardi osim onih navedenih u stavku 2.;</p> <p>(b) standarde koje je izradila država članica u kojoj se proizvod prodaje;</p> <p>(c) preporuke Komisije koje utvrđuju smjernice o sigurnosnoj ocjeni proizvoda;</p> <p>(d) kodekse dobrih poslovnih običaja o sigurnosti proizvoda</p>	<p>U članku 5. u stavku 3. riječi: „ako nema odgovarajućih tehničkih propisa,“ brišu se, a iza riječi: „prihvaćene“ dodaje se riječ: „usklađene“.</p>			
---	---	--	--	--

<p>na snazi na tom određenom području;</p> <p>(e) najnovija saznanja i tehnologije;</p> <p>(f) razumna očekivanja potrošača glede sigurnosti.</p> <p>4. Sukladnost proizvoda kriterijima za osiguranje općeg sigurnosnog zahtjeva, posebno odredbama spomenutim u stavcima 2. i 3., ne sprječava nadležna tijela država članica da poduzmu odgovarajuće mjere kojima se ograničava stavljanje proizvoda na tržište ili zahtijeva sprječavanje njegove distribucije na tržištu ili njegovo povlačenje kada postoje dokazi da je, unatoč sukladnosti, opasan.</p>				
<p>Članak 4.</p> <p>1. U smislu ove Direktive, europski standardi navedeni u drugom podstavku članka 3. se sastavljaju kako slijedi:</p> <p>(a) zahtjevi, čiji je cilj osigurati da proizvodi koji su u skladu s tim standardima</p>				

<p>zadovoljavaju opći sigurnosni zahtjev se određuju u skladu s postupkom iz članka 15. stavka 2.;</p> <p>(b) na temelju tih zahtjeva, Komisija, sukladno Direktivi 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka za pružanje informacija u području tehničkih standarda i uredbi i propisa o uslugama informacijskog društva¹ poziva europska tijela za standardizaciju da utvrde standarde koji zadovoljavaju ove zahtjeve.</p> <p>(c) na temelju tih mandata, europska tijela za standardizaciju usvajaju standarde u skladu s načelima iz općih smjernica za suradnju između Komisije i tih tijela;</p> <p>(d) Komisija svake tri godine izvješćuje Europski parlament i Vijeće, unutar okvira izvješća navedenog u članku 19. stavku 2., o svojim programima za utvrđivanje</p>				
---	--	--	--	--

¹ SL L 204, 21. 7. 1998., str. 37. Direktiva izmijenjena i dopunjena Direktivom 98/48/EZ (SL L 217, 5. 8. 1998., str. 18.)

<p>zahtjeva i mandatima za standardizaciju utvrđenim u podstavcima (a) i (b) gore. Ovo izvješće, posebno, sadrži analizu donesenih odluka o zahtjevima i mandatima za standardizaciju iz podstavaka (a) i (b) i o standardima iz podstavka (c). Ono također sadrži informacije o proizvodima za koje Komisija namjerava utvrditi spomenute zahtjeve i mandate, rizike proizvoda koje treba razmotriti i rezultate bilo kojeg pripremnog posla pokrenutog na tom području.</p> <p>2. Komisija u Službenom listu Europskih zajednica objavljuje upute na europske standarde usvojene na ovaj način i utvrđene u skladu sa zahtjevima iz stavka 1.</p> <p>Ako standard koji su usvojila europska tijela za standardizaciju prije stupanja na snagu ove Direktive osigurava sukladnost s općim sigurnosnim zahtjevom, Komisija odlučuje o objavljivanju upute na njega u Službenom listu Europskih</p>				
--	--	--	--	--

<p>zajednica. Ako standard ne osigurava sukladnost s općim sigurnosnim zahtjevom, Komisija povlači uputu na standard iz publikacije u cijelosti ili djelomično. U slučajevima navedenim u drugom i trećem podstavku, Komisija, na svoju vlastitu inicijativu ili na zahtjev države članice, odlučuje u skladu s postupkom iz članka 15. stavka 2. da li taj određeni standard zadovoljava opći sigurnosni zahtjev. Komisija odlučuje o objavljivanju ili povlačenju nakon savjetovanja s odborom osnovanim sukladno članku 5. Direktive 98/34/EZ. Komisija o svojoj odluci obavješćuje države članice.</p>				
<p>Članak 5.</p> <p>1. U okviru svojih djelatnosti, proizvođači potrošačima pružaju relevantne informacije omogućavajući im ocjenu rizika svojstvene proizvodu</p>				

<p>tijekom normalnog ili razumno predvidljivog razdoblja njegove uporabe, kada takvi rizici nisu trenutačno zamjetljivi bez odgovarajućih upozorenja, i da poduzmu mjere opreza protiv tih rizika.</p> <p>Upozorenja ne izuzimaju nikoga od zadovoljavanja ostalih zahtjeva utvrđenih ovom Direktivom.</p> <p>U okviru svojih djelatnosti, proizvođači usvajaju mjere sumjerljive značajkama proizvoda koje isporučuju, koje im omogućavaju da:</p> <p>(a) se informiraju o rizicima koje ti proizvodi mogu predstavljati;</p> <p>(b) odaberu određena djelovanja uključujući, ako je potrebno izbjeći te rizike, povlačenje s tržišta, odgovarajuće i učinkovito upozoravanje potrošača ili povlačenje proizvoda od potrošača.</p> <p>Mjere iz trećeg podstavka uključuju na primjer:</p> <p>(a) oznaku, na proizvodu ili ambalaži, o identitetu i</p>				
---	--	--	--	--

<p>detaljima o proizvođaču i proizvodu ili, po potrebi, grupi proizvoda kojima pripada, osim kada je nenavođenje takve oznake opravdano;</p> <p>(b) u svim slučajevima gdje je to potrebno, provođenje ispitivanja uzorka prodvanih proizvoda, istraživanje i, po potrebi, vođenje zapisnika o pritužbama te obavješćivanje distributera o takvom nadzoru. Djelovanje poput onog navedenog pod (b) trećeg podstavka se poduzima na neobveznoj osnovi ili na zahtjev nadležnih tijela u skladu s člankom 8. stavkom 1., podstavkom (f). Povlačenje proizvoda se poduzima u krajnjem slučaju, kada druge mjere nisu dostatne za sprječavanje određenih rizika, u slučajevima kada to proizvođači smatraju prijeko potrebnim ili kada su to prisiljeni učiniti nastavno na mjeru koju je poduzelo nadležno tijelo. To se može izvršiti u okviru kodeksa dobrih poslovnih običaja o</p>				
---	--	--	--	--

<p>tom pitanju, ako takvi kodeksi postoje u određenoj državi članici.</p> <p>2. Distributeri moraju djelovati s dužnom brigom kako bi pomogli u osiguravanju usklađenosti s važećim sigurnosnim zahtjevima, posebno na taj način da ne dostavljaju proizvode za koje znaju ili bi trebali pretpostavljati, na temelju informacija koje imaju ili kao stručnjaci, da ne zadovoljavaju te zahtjeve. Štoviše, u okviru svojih djelatnosti, oni sudjeluju u nadzoru sigurnosti proizvoda stavljenih na tržište, posebno prosljeđivanjem informacija o rizicima proizvoda, vodeći i pružajući dokumentaciju prijeko potrebnu za utvrđivanje porijekla proizvoda, i suradnjom u djelovanjima proizvođača i nadležnih tijela kako bi se rizici izbjegli. U okviru svojih djelatnosti oni poduzimaju mjere koje im omogućavaju učinkovitu suradnju.</p> <p>3. Kada proizvođači i</p>				
--	--	--	--	--

<p>distributeri znaju ili bi trebali znati, na temelju informacija koje imaju i kao stručnjaci, da proizvod koji su stavili na tržište predstavlja rizike za potrošače i da ne zadovoljava opći sigurnosni zahtjev, oni odmah o tome obavješćuju nadležna tijela država članica u skladu s uvjetima utvrđenim u Prilogu I., kao i o detaljima poduzetih djelovanja za sprječavanje rizika za potrošača.</p> <p>Komisija, u skladu s postupkom iz članka 15. stavka 3., prilagođava posebne zahtjeve glede obveze pružanja informacija utvrđenih u Prilogu I.</p> <p>4. Proizvođači i distributeri, u okviru svojih djelatnosti, surađuju s nadležnim tijelima, na zahtjev potonjih, glede djelovanja poduzetih za izbjegavanje rizika koji predstavljaju proizvodi koje oni isporučuju ili su isporučili. Postupci za takvu suradnju, uključujući postupke za dijalog s tim proizvođačima i distributerima o pitanjima</p>				
--	--	--	--	--

vezanim za sigurnost proizvoda koje utvrđuju nadležna tijela.				
<p>Članak 6.</p> <p>1. Države članice jamče da proizvođači i distributeri ispunjavaju svoje obveze iz ove Direktive stavljajući na tržište sigurne proizvode.</p> <p>2. Države članice osnivaju ili imenuju tijela nadležna za nadzor sukladnosti proizvoda s općim sigurnosnim zahtjevima i osiguravaju im prijeko potrebne ovlasti i mogućnosti njihove uporabe za poduzimanje odgovarajućih mjera iz ove Direktive.</p> <p>3. Države članice određuju zadatke, ovlasti, organizaciju i dogovore o suradnji nadležnih tijela. Oni obavješćuju Komisiju, a Komisija prosljeđuje te informacije drugim državama članicama.</p>				
<p>Članak 7.</p> <p>Države članice utvrđuju pravila kažnjavanja koja se</p>	<p>Članak 3.</p> <p>U članku 14. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:</p>			

<p>primjenjuju prilikom kršenja nacionalnih odredaba usvojenih sukladno ovoj Direktivi te poduzimaju mjere potrebne za osiguranje njihove provedbe. Predviđene kazne su učinkovite, sumjerljive te služe kao mjere odvraćanja. Države članice o tim odredbama obavješćuju Komisiju do 15. siječnja 2004., također je obavješćuju, bez odgode, o svim njihovim izmjenama i dopunama.</p>	<p>„(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.“ Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>1. U smislu ove Direktive, posebno njenog članka 6., nadležna tijela država članica imaju pravo poduzeti, <i>inter alia</i>, mjere iz podstavaka (a) i (b) do (f) ispod, po potrebi:</p> <p>(a) za bilo koji proizvod:</p> <p>(i) organiziraju, čak i nakon što je stavljen na tržište kao siguran, odgovarajuće provjere njegovih sigurnosnih značajki, na odgovarajućoj ljestvici, do posljednje faze uporabe ili potrošnje;</p> <p>(ii) zahtijevaju sve potrebne</p>				

<p>informacije od stranaka na koje se to odnosi;</p> <p>(iii) da uzimaju uzorke proizvoda i podvrgnu ih sigurnosnim provjerama;</p> <p>(b) za bilo koji proizvod koji bi mogao predstavljati rizike u određenim uvjetima:</p> <p>(i) zahtijevaju njegovo označivanje odgovarajućim, jasno izrečenim i lako razumljivim upozorenjima, na službenim jezicima države članice u kojima se proizvod prodaje, o rizicima koje bi mogao predstavljati;</p> <p>(ii) zahtijevaju da proizvod ispunjava određene uvjete kako bi se učinio sigurnim prije nego što se stavi u prodaju;</p> <p>(c) za bilo koji proizvod koji bi mogao predstavljati rizik za određene osobe: da zahtijeva njihovo pravovremeno upozoravanje na odgovarajući način o riziku, uključujući objavljivanje posebnih upozorenja;</p> <p>(d) za bilo koji proizvod koji bi mogao biti opasan:</p>				
---	--	--	--	--

<p>privremeno zabranjuju isporuku, ponudu, ponudu isporuke ili izlaganje proizvoda tijekom razdoblja potrebnog za različite sigurnosne ocjene, provjere i kontrole;</p> <p>(e) za bilo koji opasan proizvod: zabranjuju njegovu prodaju i uvode popratne mjere potrebne kako bi se osiguralo poštivanje te zabrane;</p> <p>(f) za bilo koji opasan proizvod koji je već na tržištu:</p> <p>(i) naređuju ili organiziraju njegovo stvarno i trenutačno povlačenje i upozoravaju potrošače na rizike koje predstavlja;</p> <p>(ii) naređuju ili usklađuju ili, po potrebi, zajedno s proizvođačima i distributerima organiziraju njegovo povlačenje od potrošača i njegovo uništavanje u odgovarajućim uvjetima.</p> <p>2. Kada nadležna tijela država članica poduzimaju mjere kao što su one navedene u stavku 1., posebno one iz podstavaka</p>				
--	--	--	--	--

<p>od (d) do (f), one moraju djelovati u skladu s Ugovorom, i posebno njegovim člancima 28. i 30., tako da se mjere primjene na način sumjerljiv ozbiljnosti rizika, i vodeći računa o načelu opreza.</p> <p>U ovom kontekstu, oni potiču i promiču neobvezno djelovanje proizvođača i distributera, u skladu s njihovim obvezama iz ove Direktive, i posebno njenog poglavlja III. uključujući, po potrebi, razvoj kodeksa dobrih poslovnih običaja.</p> <p>Po potrebi, oni organiziraju ili određuju mjere utvrđene stavkom 1. podstavkom (f), ako je djelovanje koje su poduzeli proizvođači ili distributeri prilikom ispunjavanja njihovih obveza nezadovoljavajuće ili nedostatno. Povlačenje proizvoda se poduzima u krajnjem slučaju. Može se izvršiti u okviru kodeksa dobrih poslovnih običaja o tom pitanju određene države članice, gdje takvi kodeksi</p>				
--	--	--	--	--

<p>postoje.</p> <p>3. Naročito, nadležna tijela imaju ovlast poduzimanja svih potrebnih djelovanja za hitnu primjenu odgovarajućih mjera kao što su one spomenute u stavku 1. podstavcima (b) do (f), u slučaju proizvoda koji predstavljaju ozbiljan rizik. Te okolnosti određuju države članice, ocjenjujući svaki pojedinačni slučaj zasebno, uzimajući u obzir smjernice iz točke 8. priloga II.</p> <p>4. Mjere iz ovog članka, koje poduzimaju nadležne tijela, upućuju se, po potrebi:</p> <p>(a) proizvođaču;</p> <p>(b) u okviru njihovi djelatnosti, distributerima i posebno stranci odgovornoj za prvu fazu distribucije na nacionalnom tržištu;</p> <p>(c) bilo kojoj drugoj osobi, ako je potrebno, s ciljem suradnje u poduzetom djelovanju za izbjegavanje rizika koji proizlaze iz proizvoda.</p> <p>Članak 9.</p> <p>1. S ciljem osiguranja</p>				
---	--	--	--	--

<p>učinkovitog nadzora tržišta, kojim se jamči visoka razina zdravlja potrošača i zaštita sigurnosti, što zahtijeva suradnju između nadležnih tijela, države članice osiguravaju pristupe koji koriste odgovarajuća sredstva i primjenu postupaka, a mogu podrazumijevati:</p> <p>(a) osnivanje, periodično ažuriranje i primjenu područnih nadzornih programa s obzirom na kategoriju proizvoda ili rizika te praćenje nadzornih aktivnosti, otkrića i rezultata;</p> <p>(b) praćenje i ažuriranje znanstvenog i tehničkog znanja glede sigurnosti proizvoda;</p> <p>(c) periodički pregled i ocjenu funkcioniranja kontrolnih djelatnosti i njihove učinkovitosti i, ako je potrebno, reviziju korištenog nadzornog pristupa i organizacije.</p> <p>2. Države članice potrošačima i drugim zainteresiranim strankama osiguravaju mogućnost podnošenja</p>				
---	--	--	--	--

<p>pritužbi na sigurnosti proizvoda i na nadzorne i kontrolne djelatnostima nadležnim tijelima te rješavanje tih pritužbi na odgovarajući način. Države članice aktivno izvješćuju potrošača i druge zainteresirane stranke o postupcima donesenim u tu svrhu.</p>				
<p>Članak 10.</p> <p>1. Komisija promiče i sudjeluje u operacijama u okviru europske mreže tijela država članica nadležnih za sigurnost proizvoda, posebno administrativnom suradnjom.</p> <p>2. Ova mrežna suradnja se razvija u koordinaciji s drugim postojećim postupcima zajednice, posebno RAPEX-om. Njen cilj je, posebno, olakšati:</p> <p>(a) razmjenu informacija o ocjeni rizika, opasnim proizvodima, metodama testiranja i rezultatima,</p>				

<p>novijim znanstvenim razvojjima kao i drugim aspektima relevantnim za kontrolne djelatnosti;</p> <p>(b) osnivanje i provođenje zajedničkog nadzora i projekata testiranja;</p> <p>(c) razmjenu stručnog znanja i najboljih postupaka te suradnju u djelatnostima izobrazbe;</p> <p>(d) poboljšanu suradnju na razini Zajednice glede pronalaženja, sprječavanja distribucije i povlačenja opasnih proizvoda.</p>				
<p>Članak 11.</p> <p>1. Kada država članica poduzima mjere koje ograničavaju stavljanje proizvoda na tržište – ili zahtijevaju sprječavanje njihove distribucije ili povlačenje– kako je predviđeno u Članku 8. stavku (1) podstavku (b) do (f), ona, ukoliko članak 12. ili drugo posebno zakonodavstvo Zajednice ne zahtijeva takvo</p>				

<p>obavješćivanje, obavješćuje Komisiju o mjerama, navodeći razloge za njihovo donošenje. Također obavješćuje Komisiju o svim izmjenama ili ukidanju takvih mjera.</p> <p>Ako država članica koja provodi obavješćivanje smatra da učinci rizika ne prelaze ili ne mogu prijeći izvan njenog teritorija, ona će izvijestiti o mjerama ukoliko sadrže informacije o sigurnosti proizvoda koje bi mogle zanimati države članice, posebno ako su one odgovor na novi rizik o kojem se još nije izvješćivalo u drugim obavijestima.</p> <p>Sukladno postupku iz članka 15. stavka (3) ove Direktive, Komisija, dok osigurava učinkovitost i pravilno funkcioniranje sustava, usvaja smjernice iz točke 8. Priloga II. One predlažu sadržaj i standardni oblik obavijesti predviđenih ovim člankom i, posebno, utvrđuju precizne kriterije za određivanje uvjeta u kojima je obavijest</p>				
---	--	--	--	--

<p>relevantna u smislu drugog podstavka.</p> <p>2. Komisija prosljeđuje obavijest drugim državama članicama, osim ako zaključi, nakon pregleda na temelju informacija iz obavijesti, da mjera nije u skladu s pravom Zajednice. U tom slučaju, ona odmah obavještava državu članicu koja je pokrenula akciju.</p>				
<p>Članak 12.</p> <p>1. Kada država članica usvoji ili odluči usvojiti, preporučiti ili dogovoriti s proizvođačima ili distributerima, bilo na obveznoj ili neobveznoj osnovi, djelovanja za sprječavanje, ograničavanje ili uvođenje posebnih uvjeta za moguću prodaju ili uporabu, unutar svog vlastitog teritorija, proizvoda zbog ozbiljnog rizika, ona o tome odmah obavješćuje Komisiju putem RAPEX-a. Ona također neodgodivo obavješćuje Komisiju o promjeni ili povlačenju te mjere ili</p>				

<p>djelovanja.</p> <p>Ako država članica koja provodi obavješćivanje smatra da učinci rizika ne prelaze ili ne mogu prijeći izvan njenog teritorija, ona djeluje sukladno postupku iz članka 11., uzimajući u obzir relevantne kriterije predložene u smjernicama iz točke 8. Priloga II.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak, prije odluke o usvajanju tih mjera ili poduzimanja takvog djelovanja, države članice mogu proslijediti Komisiji sve informacije kojima raspolažu glede postojanja ozbiljnog rizika.</p> <p>U slučaju ozbiljnog rizika, one obavješćuju Komisiju o neobveznim mjerama iz članka 5. ove Direktive koje su poduzeli proizvođači i distributeri.</p> <p>2. Nakon što primi takve obavijesti, Komisija provjerava njihovu sukladnost s ovim člankom, i zahtjevima koji se primjenjuju za funkcioniranje RAPEX-a, i</p>				
--	--	--	--	--

<p>prosljeđuje ih ostalim državama članicama, koje, zauzvrat, neposredno obavješćuju Komisiju o svim usvojenim mjerama.</p> <p>3. Detaljni postupci za RAPEX su utvrđeni u Prilogu II. Komisija ih prilagođava u skladu s postupkom iz članka 15. stavka 3.</p> <p>4. Pristup RAPEX-u je otvoren zemljama kandidatima, trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama u okviru sporazuma između Zajednice i tih zemalja ili međunarodnih organizacija, prema dogovorima definiranim u tim sporazumima. Svi takvi sporazumi se temelje na reciprocitetu i sadrže odredbe o povjerljivosti sukladne onima koje se primjenjuju u Zajednici.</p>				
<p>Članak 13.</p> <p>1. Ako Komisija postane svjesna ozbiljnog rizika koji određeni proizvodi predstavljaju za zdravlje i</p>				

<p>sigurnosti potrošača u različitim državama članicama, ona može, nakon savjetovanja s državama članicama, i, ako se pojave znanstvena pitanja koja su u nadležnost Znanstvenog odbora Zajednice, nakon savjetovanja sa Znanstvenim odborom nadležnim za rješavanje tog određenog rizika, usvojiti odluku u skladu s ishodom tih savjetovanja, sukladnu postupku iz članka 15. stavka 2., zahtijevajući od država članica da poduzmu neke od mjera nabrojanih u članku 8. stavku 1. podstavku (b) do (f) ako, se istovremeno:</p> <p>(a) na temelju prethodnih savjetovanja s državama članicama utvrdi da se one znatno razlikuju glede usvojenog pristupa ili pristupa koji se treba usvojiti za rješavanje rizika; i</p> <p>(b) rizik se ne može riješiti, glede prirode sigurnosnog problema svojstvenog proizvodu, na način sukladan stupnju hitnosti slučaja,</p>				
--	--	--	--	--

<p>pomoću ostalih postupaka utvrđenih posebnim zakonodavstvom Zajednice koje se primjenjuje na te proizvode; i</p> <p>(c) rizik se može učinkovito eliminirati samo usvajanjem odgovarajućih mjera koje se primjenjuju na razini Zajednice, s ciljem osiguravanja dosljedne zaštite visoke razine za zdravlje i sigurnost potrošača i pravilnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta.</p> <p>2. Odluke iz stavka 1. su važeće kroz razdoblje ne duže od godine dana te se mogu potvrditi, u skladu s istim postupkom, za dodatna razdoblja, niti jedno od kojih nije duže od godinu dana. Međutim, odluke koje se odnose na posebne, pojedinačno utvrđene proizvode ili grupe proizvoda su važeće bez vremenskog ograničenja.</p> <p>3. Izvoz opasnih proizvoda, koji su predmet odluke iz stavka 1., iz Zajednice se zabranjuje osim ako se ne</p>				
--	--	--	--	--

<p>odluči drugačije.</p> <p>4. Države članice poduzimaju sve potrebne mjere za primjenu odluka iz stavka 1. u roku od 20 dana, osim ako se u tim odlukama ne odredi drukčije razdoblje.</p> <p>5. Nadležna tijela odgovorna za provođenja mjera iz stavka 1., unutar mjesec dana, daju strankama na koje se to odnosi mogućnost da dostave svoja gledišta i o njima obavijeste Komisiju.</p>				
<p>Članak 14.</p> <p>1. Mjere potrebne za primjenu ove Direktive koje se odnose na dolje navedena pitanja se usvajaju u skladu s regulatornim postupkom kako je predviđeno u članku 15. stavku (2):</p> <p>(a) mjere iz članka 4. glede standarda koje su usvojila europska tijela za standardizaciju;</p> <p>(b) odluke iz članka 13. koje od država članica zahtijevaju poduzimanje mjere nabrojene u članku 8. stavku 1.</p>				

<p>podstavcima (b) do (f). 2. Mjere prijeko potrebne za primjenu ove Direktive glede svih ostalih pitanja se usvajaju u skladu sa savjetodavnim postupkom kako je predviđeno u članku 15. stavku 3.</p>				
<p>Članak 15.</p> <p>1. Odbor pomaže Komisiji. 2. Kod upute na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njenog članka 8. Razdoblje utvrđeno u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ iznosi 15 dana. 3. Kod upute na ovaj stavak, primjenjuju se članci 3. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njenog članka 8. 4. Odbor usvaja svoj poslovnik.</p>				
<p>Članak 16.</p> <p>1. Informacije, o rizicima za zdravlje i sigurnost potrošača</p>				

<p>koje predstavljaju proizvodi, kojima raspolažu tijela država članica su općenito dostupne javnosti, u skladu s zahtjevima transparentnosti i ne dovodeći u pitanje ograničenja potrebna za nadzor i istražne djelatnosti. Posebno, javnost ima pristup informacijama o identifikaciji proizvoda, prirodi rizika i poduzetim mjerama.</p> <p>Međutim, države članice i Komisija poduzimaju korake koji njihovim službenicima i agentima osiguravaju ne otkrivanje informacija dobivenih u smislu ove Direktive koje se, svojom prirodom, smatraju profesionalnom tajnom u opravdanim slučajevima, isključujući informacije koje se odnose na sigurnosne značajke proizvoda koja se moraju objaviti ako to okolnosti zahtijevaju, s ciljem zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača.</p> <p>2. Zaštita profesionalne tajne ne sprječava pružanje informacija relevantnih za</p>				
---	--	--	--	--

<p>osiguravanje učinkovitosti tržišnog nadzora i nadzornih djelatnosti nadležnim tijelima. Tijela koja primaju informacije koje se smatraju profesionalnom tajnom osiguravaju njihovu zaštitu.</p>				
<p>Članak 17.</p> <p>Ova Direktiva ne dovodi u pitanje primjenu Direktive 85/374/EEZ.</p>				
<p>Članak 18.</p> <p>1. Sve mjere usvojene temeljem ove Direktive koja uključuje ograničenja stavljanja proizvoda na tržište ili zahtijeva njegovo povlačenje ili opoziv mora navesti odgovarajuće razloge na kojima se temelji. O njoj se obavješćuje, što je prije moguće, stranka na koju se to odnosi, a navodi se i pravni lijek dostupan u okviru odredaba na snazi u toj određenoj državi članici i vremenska ograničenja koja</p>				

<p>se odnose na taj pravni lijek. Uključenim se strankama, ako je moguće, daje mogućnost izlaganja njihovih gledišta prije usvajanja mjere. Ako to nije učinjeno unaprijed zbog hitnosti mjere koja se mora donijeti, daje im se takva mogućnost u primjerenom roku nakon donošenja mjere. Mjere koje zahtijevaju povlačenje proizvoda ili njegov opoziv uzimaju u obzir potrebu ohrabivanja distributera, korisnika i potrošača doprinosjenju provedbi tih mjera.</p> <p>2. Države članice osiguravaju mogućnost žalbe pred nadležnim sudovima glede svih mjera koje su poduzela nadležna tijela uključujući ograničenja stavljanja proizvoda na tržišta ili zahtjeve za sprječavanje distribucije ili povlačenja proizvoda.</p> <p>3. Sve odluke donesene temeljem ove Direktive koja uključuje ograničenja stavljanja proizvoda na tržište ili zahtjeva sprječavanje</p>				
---	--	--	--	--

<p>njegove distribucije ili povlačenje ne dovode u pitanje ocjenu odgovornosti stranke na koju se to odnosi, s obzirom na nacionalno kazneno pravo koje se primjenjuje u tom slučaju.</p>				
<p>Članak 19.</p> <p>1. Komisija može iznijeti pred odbor iz članka 15. bilo koje pitanje vezano uz primjenu ove Direktive posebno ona koja se odnose na nadzor tržišta i nadzorne djelatnosti.</p> <p>2. Svake tri godine, od 15. siječnja 2004., Komisija podnosi izvješće o provedbi ove Direktive Europskom parlamentu i Vijeću.</p> <p>Izvješće posebno sadrži informacije o sigurnosti proizvoda za potrošače, naročito o poboljšanom praćenju, standardizaciji, funkcioniranju RAPEX-a i mjerama Zajednice poduzetim na temelju članka 13. S tim ciljem Komisija provodi ocjenu relevantnih pitanja,</p>				

<p>posebno pristupa, sustava i postupaka koji se primjenjuju u državama članicama, s obzirom na zahtjeve ove Direktive i drugog zakonodavstva Zajednice koje se odnosi na sigurnost proizvoda. Države članice pružaju Komisiji svu potrebnu pomoć i informacije za provođenje ocjenjivanja i pripremu izvješća.</p>				
<p>Članak 20.</p> <p>Komisija utvrđuje potrebe, mogućnosti i prioritete za djelovanje Zajednice o sigurnosti usluga te Europskom parlamentu i Vijeću prije 1. siječnja 2003. dostavlja izvješće uz prijedloge o tom predmetu po potrebi.</p>				
<p>Članak 21.</p> <p>1. Države članice će donijeti potrebne zakone i druge propise kako bi se uskladili s ovom Direktivom s učinkom</p>				

<p>od 15. siječnja 2004. One će o tome odmah obavijestiti Komisiju.</p> <p>Kada države članice budu donosile ove mjere, te će mjere prilikom njihove službene objave sadržavati uputu na ovu Direktivu. Načine toga upućivanja predvidjet će države članice.</p> <p>2. Države članice će Komisiji dostaviti odredbe nacionalnog prava koji budu donijele u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>				
<p>Članak 22.</p> <p>Direktiva 92/59/EEZ ovime prestaje važiti 15. siječnja 2004., ne dovodeći u pitanje obveze država članica glede rokova za prijenos i primjenu spomenute Direktive kao što je navedeno u Prilogu III.</p> <p>Upute na Direktivu 92/59/EEZ se tumače kao upute na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tabelom iz Priloga IV.</p>				
<p>Članak 23.</p>				

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europskih zajednica.				